

Concert coral dirijat de D. D. Botez

Ne bucurăm nespuse că maestrul D. D. Botez a atins vârsta la care eforturile depuse, atât în direcția dirijatului cât și pe tărîmul creației, sînt încununate sărbătorește cu recunoștință și prețuire, colaboratorii și melomanii manifestîndu-se, la fiecare ocazie, cu dorința de a ura decanului dirijorilor din țara noastră viață lungă, spornică, plină de succes, în continuare.

Cu ocazia concertului *a cappella* realizat în colaborare cu coriștii filarmoniști, de care-l leagă zeci de ani de activitate laolaltă, am simțit pulsînd în inima sa o bucurie pleneră, programul conținînd, așa cum era de așteptat, un număr de lucrări românești care, putem spune, fiecare în parte are istoria ei. Coordonatele generale ale sărbătoririi concertistice au fost precizia, eleganța, bunul gust și desigur nostalgia, atribute pe care D. D. Botez le poartă cu sine, în tot ceea ce întreprinde. Printre cîntecele prezentate, primele au fost *Răsunetul Ardealului* de Ion Vidu și *Cîntec de dor* de Gheorghe Cucu, fiind interpretate cu știința buneii tradiții. Madrigalul *Cocorii* de Vincius Grefiens, lucrare încununată cu un premiu internațional, a reliefat o excelentă cunoaștere a disponibilităților aparatului coral. Lirismul armonic, apropiat poeziei inspiratoare, din lucrarea *Prin nopți tăcute* de Eugen Popescu, ne-a impresionat, în același timp făcîndu-ne curioși să cunoaștem mai multă muzică scrisă de acest compozitor, partituri prezentate destul de rar în programele de concert.

O veche admirație poartă maestrul D. D. Botez creației lui Paul Constantinescu și mai ales *Miorișei* și celor *Patru madrigale* pe versuri de Mihai Eminescu. Și acum am avut ocazia să reascultăm madrigalele, adevărate fresce sonore în care dirijorul, cu microevenimente „regizate” cu finețe, ne-a înfățișat întregul tablou într-o manieră impresionantă, evocatoare. În imediata vecinătate a acestei partituri, a fost așezată inspirata *Chindie* de Alexandru Pașcanu, conținînd variațiuni măiestrite, reunite într-un adevărat concert coral, cu „tarafuri” însuflețite permanent din izvoarele jocului nostru popular. O partitură recentă a maestrului Botez este *Colind de pace*, pe care am ascultat-o acum vibrînd prin lirismul cald în armonia prin excelență corală.

D. D. Botez, cu fiecare mărturisire, nu uită să menționeze că a scris puțin. Este adevărat, însă lucrările sale, însumînd circa 100 de opusuri, sînt realizate cu o mare conștiințiozitate și o înaltă dăruire.

Cel mai tînăr compozitor înscris în program, Valentin Gruescu, este deja autorul cîtorva partituri apreciate. Dintre acestea, maestrul a ales *Sorocul*, care ne-a dovedit că tînărul muzician este inspirat, cunoscînd bine resursele. *Legenda ciocîrliei* de Doru Popovici, înscrisă de asemenea în program, este un poem coral narativ, ce cîntă aspirația, visul, cu

mijloace decupate din cîntecele noastre vechi, impresionînd prin forța și greutatea rostirilor originale, muzicale în însăși esența lor. „Armoniile de mătase” ce incheiau și deschideau psalmodiile poemului au sunat cald, parcă pline de dor...

Ultimele momente ale concertului au fost dedicate simfoniei corale *Dar de nuntă* de Radu Paladi, partitură care, de asemenea, este înscrisă printre pasiunile dintotdeauna ale maestrului Botez. Cu compozitorul la pian, venerabilul dirijor a trăit, la pupitrul Coralei Filarmonicii „George Enescu”, adevărate clipe de creație artistică, deosebit de reconfortante pentru domnia sa, iar pentru noi memorabile. Alături de compozitorul Radu Paladi, au mai colaborat, cu sinceritate și aplomb, la reușita acestui concert sărbătoreț, solistele Olga Csörvasi, Mîndra Cernescu și Gabriela Drăgușin, precum și pianistii Nicolae Licareș și Iosif Ion Prunner. Vrînd parcă să toasteze, la capătul concertului, maestrul D. D. Botez a înscris printre lucrările foarte dragi madrigalul *Chipul tău neprihănit* de Clément Jannequin, desprins din lumea muzicală renaștentistă, care-i este atât de cunoscută. Cîteva versuri din acest madrigal pot fi luate însă ca cea mai frumoasă declarație închinată artei: „Întreaga ta ființă / prin ea respir / prin ea trăiesc”.

Anton DOGARU

Cristian Mandeal, Iosif Gerstenengst și Dumitru Moțatu la Radioteleviziune

Concertul de care ne vom ocupa s-a aminat de joi, cum avea loc întotdeauna, sîmbătă, și, deși s-a bucurat de un succes deosebit, ascultătorii prezenți în sală au fost în număr mai mic ca de obicei. Aplauzele de la sfîrșit sînt răsplata cea mai emoționantă, cea mai deplină, și constituie însăși pecetea evenimentului; de Cristian Mandeal publicul s-a despărțit cu greu, chemîndu-l mereu la rampă. Să relatăm însă desfășurarea concertului în ordinea programului.

Prima parte — *Sonata pentru orgă și orchestră de coarde* de Zeno Vancea — concepută în stilul polifonic contemporan, cu o fugă finală pe tema B.A.C.H., iar primele trei părți în formă de sonată, scherzo-rondo și lied, vădește, o dată mai mult, aplecarea compozitorului spre muzica de substanță, temeinic structurată. Redarea din concert a fost corectă, organistul Iosif Gerstenengst străduindu-se, pe deasupra, să diversifice registrarea, reliefind cu vigoare momentele de interes ale partituri sale solistice și ale lucrării în ansamblul ei.

Dumitru Moțatu în *Variațiunile Rococo* de Ceikovski a lăsat o impresie contradictorie, laudele alterînd cu criticile. După părerea noastră piesa „îi vine” foarte bine, mai ales pentru că tehnica sa este ordonată și alertă; muzicalitatea violoncelistului ploieștean s-a relevat în special în frazarea sensibilă, într-o gamă largă a expresiei, fără să alunece nici o